

Sygn. akt IV U 610/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016r. w S.

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 czerwca 2016 r. Nr (...)

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo T. B. do emerytury od 1 maja 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz T. B. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 610/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił T. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczona nie udowodniła, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęła 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. B., reprezentowana przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres jej pracy na stanowisku prasowacza w przemyśle odzieżowym od 14 lutego 1979r. do 26 lutego 1999r. Praca tego rodzaju zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona T. B. w dniu (...) ukończyła 55-ty rok życia. W dniu 11 maja 2016r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 11 maja 2016r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 20 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczona nie wykazała, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęła staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Wskazując na brak spełnienia tej ostatniej przesłanki decyzją z 7 czerwca 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania emerytury (decyzja z 7 czerwca 2016r. k.31 akt emerytalnych).

Ubezpieczona była zatrudniona w Zakładach (...) SA w G. w okresie od 14 lutego 1979r. do 28 lutego 1999r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 25 września 2006r. k.15 akt emerytalnych).

Ubezpieczona zatrudniona została na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 14 lutego 1979r. na okres trzech miesięcy ,tj. do 15 maja 1979r. na stanowisku szwaczki (umowa o pracę z 14 lutego 1979r. k.1 akt osobowych). Następnie w dniu 16 maja 1979r. ubezpieczona zawarła z w/w pracodawcą umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku szwaczki (umowa o pracę z 16 maja 1979r. k.2 akt osobowych). Na stanowisku szwaczki ubezpieczona pracowała do 31 lipca 1979r. Następnie, od 1 sierpnia 1979r. pracodawca powierzył ubezpieczonej stanowisko prasowacza (pismo pracodawcy z 1 sierpnia 1979r. o powierzeniu ubezpieczonej stanowiska prasowacza k.6 akt osobowych). Na stanowisku prasowacza ubezpieczona pracowała do końca zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie ,tj. do 28 lutego 1999r., co licząc do 31 grudnia 1998r. stanowi 19 lat i 5 miesięcy. Jako prasowaczka ubezpieczona obsługiwała ręczne żelazko, którym prasowała części odzieży – żakietów, marynarek, płaszczy. Niekiedy, jeżeli wymagała tego technologia produkcji albo rodzaj materiału obsługiwała maszynę do prasowania, która działała na zasadzie prasy. Była to praca wykonywana przez cały czas na stojąco. We wskazanym okresie ubezpieczona nie wykonywała żadnych innych czynności ponad opisane (zeznania świadków: S. W. i B. G. k.20-20v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonej k.20v i k.19v akt sprawy).

Ubezpieczona nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.25 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa

prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczona spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczona osiągnęła wymagany ustawą wiek oraz spełniła przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczona podniosła, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) SA w G.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższej spółce – poczynając od 1 sierpnia 1979r. (data powierzenia ubezpieczonej stanowiska prasowaczki) do 31 grudnia 1998r., a zatem przez 19 lat i 5 miesięcy ubezpieczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracowała w szczególnych warunkach wykonując pracę prasowacza obsługując żelazko ręczne lub maszynę prasującą. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VII poz.8 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy prasowaczki wskazuje pismo pracodawcy z 1 sierpnia 1979r. o powierzeniu ubezpieczonej stanowiska prasowaczki oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonej w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samej ubezpieczonej. Powyższych ustaleń nie podważa przy tym fakt, że w świadectwie pracy (na k.15 akt emerytalnych) pracodawca wskazał, że ubezpieczona pracowała na stanowisku szwaczki. Stanowisko to ubezpieczona zajmowała jedynie przez pierwsze miesiące pracy w w/w przedsiębiorstwie, co bezspornie wynika z przeprowadzonych przez Sąd dowodów (vide: ustalenia faktyczne).

Reasumując uznać należało, że ubezpieczona spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że T. B. przysługuje prawo do emerytury od 1 maja 2016r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o świadczenie.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.) – w brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016r. - Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 360 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.